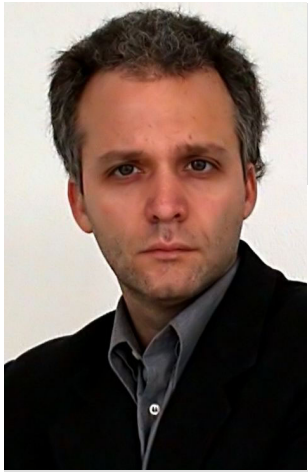

Οι "πολλοί" έχουν ανάγκη να πιστέψουν ότι αυτό που αντιλαμβάνονται ως πολιτισμό και ευδαιμονία τους (και το χρηματιστήριό τους) δεν καταρρέει. Οι λίγοι, έχουν ανάγκη οι πολλοί να πιστέψουν ότι τους πουν, ώστε να συνεχίσουν να κυριαρχούν την με κάθε τρόπο...

Ετσι είναι αν έτσι πιστεύουμε

Τελικά η επιλογή της θεματολογίας για το χώρο που διαβάζετε είναι περισσότερο δύσκολη απ' ό,τι αρχικά φαίνεται και μάλιστα, για τον αντίθετο λόγο από αυτόν που αρχικά φαντάζεται κανείς: δεν είναι εύκολο να επιλέξουμε κάτι επίκαιρο με θεωρητικές προεκτάσεις, διότι υπάρχουν πολλές επικαιρότητες που μπορούν να τροφοδοτήσουν τέτοιες (σύντομες) αναφορές και αναλύσεις και όχι διότι "αναζητούμε θέμα" ή "φοβόμαστε μήπως και επαναληφθούμε". Το "καλό" είναι ότι πλέον η πραγματικότητα για την οποία ενημερώνονται οι πολλοί ή καλύτερα, η προβολή της, είναι παγκοσμιοποιημένη. Αν προκύψει ένα "γεγονός" στο οποίο θα

μπορούσαν κάποια μέσα να αποδώσουν μεγαλύτερη δημοσιότητα, κάτι φαίνεται να συμβαίνει και επανερχόμαστε στην προηγούμενη "ισιωμένη" κατάσταση της παγκοσμιοποιημένης (και είναι λάθος να λέμε "της δικής μας") εικονικής πραγματικότητας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πρόσκρουση του μικρού αεροσκάφους στον πύργο της Pirelli. Και στην περίπτωση αυτή, όπως και στην περίπτωση του αεροσκάφους που κατέπεσε λόγω βλάβης (;) λίγες ημέρες μετά τους "πύργους", δεν είμαστε δε θέση να γνωρίζουμε περί τίνος πρόκειται. Απορούμε, βέβαια, διότι γνωρίζουμε ότι αν οδηγούσαμε ακυβέρνητο αυτοκίνητο σε αεροδρόμιο κάπου στο οποίο υπήρχε μια πέτρα, η πιθανότητα να πέσουμε πάνω στην πέτρα είναι τρομακτικά μικρή. Στο επίπεδο, όπου υπάρχουν 2 βαθμοί ελευθερίας και όχι στον χώρο που υπάρχουν 3 και (λογικά αλλά και μαθηματικά) η πιθανότητα είναι ακόμη μικρότερη. Όμως, η πιθανότητα είναι όντως υπαρκτή, και αυτό είναι το ένα σταθερό άκρο στο οποίο βασίζονται όσοι εκτιμούν περί ατυχήματος.

Το δεύτερο, είναι αυτό που θέλουν τόσο αυτοί, όσο θέλουμε και εμείς, να πιστέψουμε. Οι "πολλοί" έχουν ανάγκη να πιστέψουν ότι αυτό που αντιλαμβάνονται ως πολιτισμό και ευδαιμονία τους (και το χρηματιστήριό τους) δεν καταρρέει. Οι λίγοι, έχουν ανάγκη οι πολλοί να

πιστέψουν ότι τους πουν, ώστε να συνεχίσουν να κυριαρχούν την κυριαρχία τους με κάθε τρόπο. Τόσο απλά είναι τα πράγματα και αυτά περί του "τι θέλει ο κόσμος" είτε όταν ο κόσμος "επιλέγει" άρχοντα, είτε όταν ο κόσμος τηλεθωρεί, είναι αστεία για να γελούν ορισμένοι που βρίσκονται στους χώρους της πραγματικής εξουσίας.

Τη στιγμή που είναι τουλάχιστον εύλογο να ασχολείται το σύστημα της ενημέρωσής μας με το τι έχει συμβεί στην πολύ γειτονική Ιταλία, τα κανάλια συνεχίζουν το πρόγραμμα και τις ειδήσεις τους, λέγοντας τρομακτικά πράγματα όπως για παράδειγμα την οργή του ατάλμαντου σχετικά με κάποιο "συμβάν", τη φιλανθρωπία που "σώζει τα παιδάκια" (διότι η πολιτική αποκλείεται να τα σώσει ποτέ), τις ιστορίες με μοντέλα, ποδοσφαιριστές, παράγοντες, γιατρούς, και λοιπούς "επωνύμους", τις "εφόδους" στα νοσοκομεία και τα λοιπά δημόσια κτίρια, μέρος της "επικοινωνιακής πολιτικής" όλων προς όλους και άλλα που γνωρίζετε. Ακολουθούν τα show του ευτελισμού της ανθρωπίνης υπόστασης (τα οποία δεν μεταφέρθηκαν στη ζώνη που υπέδειξε το ΡΤΣ) και γενικά οι νύχτες κυλούν μέσα στη γενικότερη ευδαιμονία του "εγώ δεν ξέρω - δεν είδα - να δούμε τι λέει ο νόμος - να λειτουργήσουν οι θεσμοί - τα καθημερινά προβλήματα του πολίτη" και άλλων τέτοιων ανοησιών.

Τι να κάνουν και τα "κανάλια", θα πείτε, τα οποία τελούν εκ νέου σε ομηρία; Αν δεν δείξουν τις επισκέψεις της νέας επικοινωνιακής πολιτικής των κυρίων ανεπάγγελτων, τότε κινδυνεύουν να έχουν προβλήματα την ώρα της κρίσης για την αδειοδότηση (η οποία γίνεται κάπου 10 χρόνια ήδη και ακόμη εκκρεμεί). Αν δεν δείξουν την "ειδησεογραφική" σαβούρα τότε τα γραφεία δημοσίων σχέσεων που κλείνουν το κύκλωμα με τους "πολιτικούς" και σκαρφίζονται τα πάσης φύσεως events θα δυσχεραστούν, πράγμα μη επιθυμητό και μη προσοδοφόρο. Και εξ' άλλου, όλα αυτά που εμείς αποκαλούμε σαβούρα, ξέρετε "τι αριθμούς χτυπάνε"; Σωστά.

Το πρόβλημα, λοιπόν, αν υπάρχει πρόβλημα και δεν είμαστε πολύ λίγοι όσοι μιλάμε περί γενικευμένης παρακμής, δεν είναι μόνο στο κεφάλι αλλά και στο υπόλοιπο ψάρι το οποίο (ψάρι) κάθε άλλο παρά αμέτοχο και ανεύθυνο για όσα συμβαίνουν είναι. Το ίδιο άραγε το γνωρίζεις;